

ΛΑΤΙΝΙΚΑ ΕΣΠΕΡΙΩΝ 2015

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

A1.

Αυτό το παράδειγμα παρακίνησε κάποιον παπουτσή να διδάξει σε ένα κοράκι τον ίδιο χαιρετισμό. Για πολύ χρόνο μάταια ξόδευε κόπο· κάθε φορά που το πουλί δεν απαντούσε, ο παπουτσή συνήθιζε να λέει: «πάει χαμένο το λάδι και ο κόπος μου».

Αν όμως τύχει, όπως συνήθως συμβαίνει, να πέσουν, τότε γίνεται κατανοητό πόσο ήταν στερημένοι από φίλους. Αυτό είναι που αναφέρουν ότι είπε ο Ταρκύνιος, όταν ήταν εξόριστος: «Τότε κατάλαβα ποιους είχα αληθινούς φίλους και ποιους ψεύτικους, όταν δεν μπορούσα πια ν' ανταποδώσω χάρη ούτε στον ένα ούτε στον άλλο».

Η Πορκία, η σύζυγος του Βρούτου, αφού είχε μάθει το σχέδιο του άνδρα της για τη δολοφονία του Καίσαρα, ζήτησε ένα ξυραφάκι μανικιουρίστα, για να κόψει δήθεν τα νύχια της και μ' αυτό πληγώθηκε, αφού της γλίστρησε δήθεν κατά τύχη. Τελικά ο Βρούτος, κληθείς από την κραυγή των υπηρετριών ήρθε στην κρεβατοκάμαρα, για να τη μαλώσει, επειδή τάχα είχε κλέψει την τέχνη του μανικιουρίστα.

B1a. pari

diutius

inopum

haec

quo

neuter

cultelli

ungues

mihi

eius

B1 β ea exempla sutores quosdam incitaverunt / ere

B2 doctu

respondendo

solentium

perdam

faciendus

casuris

sunto

diceremur

fert

referre

interfice

cognoscetis

elaberentur

resecuerit

obiurgavisse

Γ1 α quendam = επιθετικός προσδιορισμός στο sutōrem

salutatiōnem = έμμεσο αντικείμενο στο ρήμα docēret

diu = επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο impendēbat

frustra = επιρρηματικός προσδιορισμός του τρόπου στο
impendēbat

avis = υποκείμενο στο ρήμα respondebat

dicere = τελικό απαρέμφατο και αντικείμενο στο ρήμα solēbat

inopes =κατηγορούμενο στο υποκείμενο του ρήματος fuerint,
tyranni

exulantem = χρονική μετοχή συνημμένη στο υποκείμενο του
απαρεμφάτου Tarquinius

uxor = παράθεση στο Porcia

se = αντικείμενο στο ρήμα vulnerāvit

clamōre = αφαιρετική ποιητικού αιτίου στη μετοχή vocatus

in cubiculum = εμπρόθετος προσδιορισμός κίνησης σε τόπο στη
μετοχή vocatus

Γ1 β postquam vocatus est. Η μετοχή είναι χρόνου παρακειμένου,
δηλώνει το προτερόχρονο στο παρελθόν και ο σύνδεσμος postquam
εκφέρεται με οριστική παρακειμένου.

Γ2α Homines dicunt Porciam, Bruti uxorem, cultellum tonsorium
poposcisse

Γ2β quod Tarquinius dixisse fertur exulans. Μετά από παθητικό
λεκτικό ρήμα το υποκείμενο του ρήματος και του ειδικού απαρεμφάτου
είναι το ίδιο και δηλώνεται μόνο σε ονομαστική. Το φαινόμενο
ονομάζεται άρση λατινισμού.

Γ2γ Quodsi forte caderent, tum intellegeretur»: υπόθεση αντίθετη προς
την πραγματικότητα στο παρόν

Quodsi forte cecidissent, tum intellectum esset»: υπόθεση
αντίθετη προς την πραγματικότητα στο παρελθόν